

Kunstenaar in wording

Toen Bruna in 1952 bij A.W. Bruna in vaste dienst trad, ging hij ervan uit dat hij zijn droom om kunstenaar te worden, moest opgeven. In werkelijkheid stelde zijn werk als fulltime ontwerper hem in staat om op creatief vlak te experimenteren, terwijl hij voor zichzelf en Irene een stabiel bestaan opbouwde. Het zouden de meest productieve tien jaar van zijn leven worden. Irene motiveerde hem en, belangrijker nog, ze werd zijn ‘ultieme kwaliteitsbewaker’.¹⁷ Vanaf dat moment ging er niets meer het atelier uit zonder haar goedkeuring.

Of in de woorden van Irene: ‘Hij had veel lef, omdat hij veel verschillende dingen deed. Risico’s nemen doe je gemakkelijker tussendoor. (...) Zonder die boekomslagen had hij nooit zijn eigen grafische stijl kunnen ontwikkelen.’¹⁸ Later zou Bruna zelf ook inzien dat hij dankzij zijn werk als grafisch ontwerper toch zijn ‘eigen kunstopleiding’ had gekregen.

Vanaf 1953 zien we in Bruna’s tekeningen dat zijn benadering verandert. Hij tekende niet langer wat hij zag maar concentreerde zich op de relatie tussen voorwerpen, en hoe ze

ONDER

Stillevan, pentekening, ca. 1953

RECHTS, BOVEN

Potloodtekening op calquepapier, ca. 1953

RECHTS, ONDER

Stillevan van keukentafel in potlood, ca. 1953

DICK BRUNA

